Ч. 151 (13.696). Львів, понеділок 11. червня 1934. Poсztowa opłata opłacono ryczałtem. Рік LV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло" Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. перед полуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Міжнародня вистава католицької преси.

Повідомляють нас, що в папській віллі у Castel Gandolfo буде відкрита по феріях ц. р. міжнародня вистава католицької преси. Дуже бажано, аби українські католицькі чинники подбали про те, щоб на виставі була заступлена як слід також католицька преса в українській мові.

Завязки українського музею й бібліотеки у Стемфорді.

НЮ ЙОРК, 23. травня. (Вл. кор.). В бібліотеці української катол. школи у Стемфорді є вже кілька сот книжок та деякі цінні рукописи. Книжки ще не скатальоґовані, бо таки нема й кому наразі. Таксамо є і з музейними предметами. Наразі виставлені в шафі за шклом писанки й кілька вишивок, як зразки української народньої культури. Їх оглядають чужинці, що доволі часто принагідно відвідують нашу школу. — Школа, як відомо, поділена на три кляси, вони приміщені на другому поверсі, а незабаром відбудеться там іспит під контролею окремої комісії, делеґованої Католицьким Університетом з Вашинґтону. — Ректор, о. Процько, приготовляє дальші кімнати для прийняття свіжих учнів, які вже зголосилися або зголосяться після вакацій.

НОВА КОНФЕРЕНЦІЯ ВЕЛИКИХ ДЕРЖАВ У ЛЬОНДОНІ.

Мін. Барту поїде в липні до Льондону.

ЖЕНЕВА, 9. 6. ПАТ. Аґенція Аваса повідомляє, що премієр Мекдональд запросив мін. Барту на конференцію до Льондону. Мін. Барту виїде до Льондону в перших днях липня. В нарадах візьме участь теж мін. Саймон, мін. Іден, Гендерсон та делеґат Злучених Держав Норман Дейвіс. Темою нарад будуть домагання і поворот Німеччини на розбройну конференцію. В Льондоні сподіваються багато від стрічі канцлера Гітлера з Мусолінієм.

Спільний фронт В. Британії, Франції і Злучених Держав.

Розбройна конференція врятована. — Компромісова резолюція.

ЖЕНЕВА, 9. 6. ПАТ. Вчора пополудні зійшлася на нараду президія розбройної конференції. Гендерсон заявив, що свою резолюцію зголошену перед кількома днями, стягає назад. Опісля мін. Барту відчитав свою резолюцію, узгіднену з делеґатом В. Британії мін. Іденом і делеґатом Злучених Держав Норманом Дейвісом. Мін. Барту взяв під увагу резолюцію шістьох держав, складену шведським мін. Сандлером і турецьким Тевфік Ружді Беем, меморіяли Франції зі січня ц. р., Італії з 4. січня ц. р. і В. Британії з 16. квітня ц. р. Компромісова резолюція спиняється над трьома проблемами: безпекою, летунством і фабрикацією та торгівлею зброєю. Для основного обговорення цих трьох питань мін. Барту запропонував покликати три спеціяльні комісії. Президія конференції має узгіднювати праці цих комісій. Мін. Барту вясував становище Франції до повороту Німеччини на розбройну конференцію. Пригадав, що в першій редакції французької резолюції був натяк на поворот Німеччини. Нині може заявити, що поворот Німеччини буде найкращою запорукою рівноваги в світі. Німеччина добровільно покинула розбройну конференцію і за нею замкнулися двері. Тепер нехай добровільно поверне до Женеви. Не бажаємо — заявив Барту — окружати Німеччину, тільки її активної участи в працях конференції. Франція заключила союзи з декількома державами тільки тому, щоби вдержати мир. Мін. Іден висловив вдоволення з приязні Франції з Британією, бо вона є запорукою миру в Европі. Радіє, що найдено програму праці для розбройної конференції. Сподівається, що злагіднена атмосфера переконає Німеччину, що треба повернутися на розбройну конференцію. Норман Дейвіс радіє порозумінням між В. Британією і Францією.

Італійський делеґат заявив, що Італія працюватиме в комісіях, або стежитиме тільки за працею конференції. Делеґат Польщі Рачинський склав завваги від свого уряду, що меморіяли трьох держав В. Британії, Франції та Італії не можуть бути основою праці розбройної конференції. Ком. Літвінов теж зголосив свої завваги.

Опісля комісія розбройної конференції одноголосно приняла компромісову резолюцію за програму праці розбройної конференції.

ЖЕНЕВА, 9. 6. ПАТ. Мін. Барту та Іден покинули Женеву вчора. Нині виїде з Женеви теж багато делеґатів.

У Москві розберуть ще дві церкві.

РИҐА, 9. 6. ПАТ. З Москви повідомляють, що в найближчому часі розберуть церкву св. Миколая, яка стоїть недалеко Кремля. Також розберуть монастир атонських черців.

Поворот до приватної власности в СССР?

З Москви надійшли вістки, що рада комісарів СССР дозволила купувати від колхозів на власність рогату худобу і дріб.

30.000 людей втікло до Персії перед голодом.

РИҐА, 9. 6. ПАТ. Зі східного Туркестану втікло до Персії перед страшним голодом біля 30 тисяч людей. Всі ці нещасливі виглядають страшно.

Міжнародня вистава в Парижі.

НЮ ЙОРК, 25. травня. (Вл. кор.). Кореспондент газети „Сан" з Парижа повідомляє, що міжнародня вистава, яка відбудеться в Парижі у 1937 р., буде офінансована при допомозі льотерії. Льотерія має принести 50 мілiонів дол., і її започаткує та буде вести управа м. Парижа на підставі окремого закону. Само місто Париж має дати на виставу 10 [illegible] Льотерія наладжена так, що хто закупить льотерійні карти, буде мати не лише право виграти, але також знижку на залізниці та кілька вільних вступів на виставу. Площу під виставу вже вибрано. Буде це те саме місце, де перед пів століттям була вже одна вистава, а з якої остала дотепер звісна вежа Айфля і будинок Трокадеро.

Небезпечний басейн.

Нікебокер про саарський плебісцит.

Прага, червень 1934.

У Женеві прийшло до порозуміння у справі саарського плебісциту. Кажуть, що з нього вдоволені обі сторони, а англійська преса як нпр. „Дейлі Мейль" навіть гадає, що це порозуміння усуває одну із небезпек для европейського миру і що воно — як пише „Таймс" — може бути першим кроком для виходу з безнадійно замотаної ситуації між Німеччиною і Францією.

Наші читачі пригадують собі, якто ми писали про те, що французький міністр закордонних справ, оцінюючи загально-европейську ситуацію, сказав, що одною із справ, які найбільше загрожують европейському мирові є т. зв. саарське питання. У чомуж криється ця небезпека? Відповідь на це питання старається подати відомий американський журналіст Нікебокер у своїй книжці „Чи прийде в Европі до війни?", яка недавно вийшла в Берліні. З цієї цікавої книжки ми зреферуємо лиш те, де автор говорить про т. зв. саарське питання і про ту небезпеку, яка тісно вяжеться з його розвязкою.

Саарський басейн, це шматок землі, що лежить між Німеччиною і Францією і має 16 міліярдів тон вугілля та 823.000 мешканців. 1935 року відбудеться там плебісцит, себто іншими словами голосування за або проти Гітлера. Вислід цього голосування може рішити теж про те, коли в Европі прийде до війни.

Вже сама передплебісцитова акція криє в собі чимало небезпеки.

Саарське питання перестало вже бути французько-німецьким питанням, воно є нині конфліктом через Гітлера. „Творці версайського договору не знали нічого про Гітлера, бо коли вони складали параграфи, що мали формувати розвязку питання саарського басейну, був нинішній німецький канцлер тільки вимуштрованим фрайтром".

До 1933 р. не було найменшого сумніву про те, який вислід буде мати плебісцит. В цілому саарському басейні нема більше, як 8.000 французьких вуглекопів та ще деяка сотня інших французьких родин. Одинока мова, яку тут скрізь чуємо — німецька. Архітектура, кухня, атмосфера, люди — все це тут безперечно німецьке. Зі Саарбрікен до французького кордону є лиш один крок, але він є тою велитенською віддалю, що лягла між усім германським і романським.

До січня 1933 р. всі були переконані, що при плебісциті 95 прц. населення буде голосувати за Німеччиною. Знала це теж Франція і тому вона рахувалася з тим, що їй не вдасться прийти в посідання саарського басейну. Та нині ситуація зовсім змінилася. З приходом Гітлера стопроцентово німецьке населення розбилося на два табори, воно „розкололося вздовж гітлерівської лінії". Правда і нині в саарському басейні не багато таких, які ведуть агітацію за Францією, але є тут тепер зате сотні тисяч тих, що агітують за вдержанням статус кво. За цим гаслом ідуть одноцідно і соціял-демократи і католики і комуністи і жиди — одним словом всі ті, що можуть щось втратити, коли стануть горожанами гітлерівської Німеччини. Їх пропаганда дуже горяча і гостра, алеж бо і пропаганда гітлерівців не є менш горяча і гостра, а в додатку ще вона є в такому вигідному положенні, що може кинути в лице опозиції страшний закид: зрадники. Не можна теж — каже Нікебокер — не доцінювати ще й того факту, що пропаганду за гітлерівською Німеччиною веде пятнацять тисяч молодих націоналістів, які прийшли сюди з Німеччини після спеціяльного вишколу в таборах праці. На час самого плебісциту прийде їх сюди певно ще раз стільки. А між цими двома сильними таборами стоїть жмінка поліції, що її має до розпорядження комісія Союзу Народів і „маєстат чи — як хто хоче — блюф Союзу Народів". І чи зможе ця жмінка поліції, яка в 60 прц. є прихильна гітлеризмові, здержати німців на Саарі?

Не лише Гітлер, але певно і сам Союз Народів, а разом з тим і більша частина Европи, з винятком Франції, з радістю привитають той день, коли то Саарський басейн передадуть Німеччині, бо сяк чи так Німеччина ніколи його не зречеться. Ніодна клявзуля версайського договору не криє в собі стільки експльозивного матеріялу, що саме клявзуля про розвязку саарського питання. Питання Саарщини ховає в собі всі можливості війни вибухне тоді, коли Франція протолошує на всі сторони, що вона війни не бажає. „А коли Франція — каже Нікебокер — бажає собі провокації для т. зв. превентивної війни, то може її найти за одну ніч в Саарському басейні. Але найбільша небезпека криється в тім, що така війна може вийти зі Саарщини і проти її бажання". *М. Н.*

Атентати в Австрії.

ВІДЕНЬ, 9. 6. ПАТ. У Відні арештували націонал-соціяліста Роттера під закидом атентату на електричні трансформатори. Роттер стане перед наглим судом, але кара смерти не грозить йому, бо він не скінчив ще 20 років.

В салі вищої господарської школи вибухла сталева пляшка, наповнена вибуховими речовинами. Саля знищена. У Гільбери у Горішній Австрії важко поранили члена Гаймвери Нойбавера. Крім того виконано атентати в кількох інших містах.

Справа Українського Національного Конґресу.

В останніх часах стрічаємося доволі часто з запитом у справі Національного Конґресу. Всім, що цікавляться справою Конґресу, передаємо отсим шляхом інформації про дотеперішній стан передконґресових праць.

Від часу відомої поїздки представників УНДО за кордон відбулося кілька спільних конференцій представників трьох крайових політичних угрупувань, це є УНДО, УСРП і УСДП. На бажання двох останніх партій предложили представники УНДО сформульовані на письмі загальні тези політичної платформи Конґресу. Недавно одержали представники УНДО відповідь від обох вгорі згаданих організацій, що вони на предложені їм тези платформи засадничо погоджуються та що вважають ці тези такими, на основі яких можна розпочати дальші переговори щодо устійнення практичної сторони справи, а саме, в якій формі, і в якому складі може Конґрес відбутися та які предмети зарад могли би бути предложені Конґресові до обрад і до вирішення. Тепер відбуваються дальші конференції в цій справі. Остання така конференція відбулася дня 8-го червня.

Як було до передбачення, то ця справа є і політично і технічно незвичайно важка, та забере більше часу, ніж можна було на початку сподіватися. Одначе усі ці особи, які цією справою займалися, стоять на становищі, що є краще цю так незвичайно важну справу довше підготовляти, ніж наразити її якимнебудь помилковим потягненням на невдачу.

Чого Скоропадський приїхав до Льондону?

У „Новій Зорі" з 3. червня на першій сторінці була поміщена новинка про „Гетьмана Скоропадського в Льондоні". Редакція покликується на джерело „Дейлі Геральда", але так, якби цей англійський часопис хвалив цей приїзд. Ось як виглядає текст англійського часопису в дослівному перекладі:

„ДО НАШОГО МІСТА ПРИЇХАВ ГЕТЬМАН.

Маленька услуга Скоропадського для Наців.

(Від нашого дипльоматичного кореспондента.)

„У Льондоні перебуває гетьман Скоропадський, одна з найбільш таємничих фігур у міжнародній політиці. Його бачили в провідних льондонських клюбах як обідав з приятелями і урядовцями.

„Гетьман — такий мав він титул у часі, коли мав коротко у своїх руках владу на Україні під кінець війни, — раніше був російським полковником.

„Коли настала російська революція і німецька армія захопила контролю над Україною, п. Скоропадський пригадав собі своє українське походження і став гетьманом, або начальником України, за допомогою німецької армії.

„ТІЛЬКИ З НАЗВИ.

Після підписання мирового договору і захоплення від Росії частини України Польщею, гетьман перестав бути начальником, залишилася йому тільки назва.

„Він надалі признавав німців і в його грудях зросла нова надія, коли до влади прийшли Наці.

„Екс-гетьман має близького приятеля, д-ра Розенберга, який диктує закордонну політику Наців. Одною з точок тої політики, це „германізація" України і гетьман уже знову бачить себе правдивим гетьманом.

„ПЛЯН РОЗЕНБЕРГА.

Його приїзд до Льондону має на меті розвідати як ставиться Англія до пляну Розенберга.

„Він не буде мати труднощів довідатися про це. Поїздка д-ра Розенберга до Льондону минулого року скінчилась таким кольосальним фіяском, що цієї подорожі — яка є одним із безглуздих ланок у програмі (Розенберга) — хіба ніхто не візьме поважно".

(„Дейлі Геральд", 26. травня 1934.)

З поступів унійної акції на Волині.

ПОНАД 30 СІЛ ЗА УНІЄЮ!

Як відомо, на Волині є понад тридцять сіл, які в останніх місяцях зголосили своє бажання перейти на унію і чекають призначення священиків та відкриття у них греко-кат. парохій. У сих днях ц. м. звернулося до компетентної церковної католицької влади з проханням про прийняття і призначення гр.-катол. священика й заснування парохії знову одно село, а саме Гаї Левятинські біля Радивилова, дубенського пов. Прохання підписало понад 200 осіб.

СПРАВА ГР.-КАТ. ПАРОХІЇ В ЛУЦЬКУ.

Перед Великоднем на просьбу греко-католиків відкрито греко-католицьку парохію в Луцьку. Але вірні богослужения, які тимчасово відправляються в каплиці при римо-катол. дух. семинарії на передм. Красному, бойкотують з причини призначення невідповідного пароха—росіянина о. В. Артемєва, особи, що на це становище в ніякому відношенні не надається. Українці греко-католики в Луцьку вживають всіх заходів, щоби священиком була призначена інша, відповідніша особа, а передовсім українець і мають тверду надію, що цього в скорім часі добються. Після цього гр.-кат. богослуження будуть відправлятись у спеціяльно винайменому в центрі міста помешканні, де буде для цього каплиця.

ХРАМОВЕ СВЯТО В КОВЛІ.

На св. Юрія, 6. м. м., в Ковлі відбулося храмове свято в українській греко-католицькій Св. Юріївській церкві. З цієї нагоди Преосв. епископ Микола Чарнецький в окруженні кількох священиків відправив архиерейську Службу Божу. Як звичайно в тій церкві, переповненій народом, співав гарно церковний хор під дириг. Д. Куліша. Народу було кілька тисяч, приїхало багато селян з далеких сіл.

З ПАПСЬКОЇ СЕМИНАРІЇ В ДУБНІ.

На Великдень Преосв. д-р Микола Чарнецький відправляв у церкві при папській гр.-кат. семинарії в Дубні, де було багато народу. В тій

церкві вже зроблено іконостас, незле співає хор питомців семинарії.

Після іспитів у дубенській гр.-кат. дух. семинарії в липні до праці на Волині мають прийти 4 нові греко-кат. священики, крім кількох, що знов перейшли з православія. **Я П-ий.**

—o—

Якто було на Литві.

Димісія литовського уряду.

БЕРЛІН, ПАТ. В четвер 7. червня ц. р. військові відділи, озброєні скорострілами і танками під проводом молодих старшин летунів, обсадили будинок президії ради міністрів. Військо переводило строгу ревізію по вулицях між прохожими. Старшини кружляли по вулицях міста на мотоциклях і самоходах. Перед будинками ґенерального штабу і командою міста стануди танки. Одночасно з Ковна вилетіло чотири літаки. Один привіз Вальдемараса, з трьома літаками відлетіли старшини до провінціональних гарнізонів війська, щоби їх приєднати до своєї акції. Кружляють поголоски, що тих старшин арештували.

Після приїзду Вальдемараса повідомлено телефонічно президента Сметону про переворот. Проф. Вальдемарас з кількома старшинами зайшов до шефа штабу, який намовляв през. Сметону призначити премієром Вальдемараса. През. Сметона рішуче спротивився. Шеф ґенерального штабу приступив до перевороту під умовиною, що не буде проливу крови. Вранці військові відділи, які обсадили державні будинки, покинули місто. Проти перевороту виступили юнаки зі старшинської школи під проводом Яцкуса, якого призначив през. Сметона шефом ґенерального штабу. Пополудні один старшина арештував проф. Вальдемараса, який був у штабі летунських військ. Населення було спокійне. В урядах та установах була дезорієнтація, бо преса подавала ріжні вістки і фантастичні поголоски.

РИГА, 9. 6. ПАТ. „Ельта“ повідомляє, що спеціяльна військова комісія під проводом ґен. Томавшкавса веде слідство проти арештованих 20-х старшин. Проф. Вальдемарас мав стати премієром і обняти теки міністра війни та міністра закордонних справ.

Риська преса пише, що переворот зорґанізовано легкодушно і неповажно.

ЛЬОНДОН, 9. 6. ПАТ. Бюро Райтера повідомляє з Ковна, що литовський уряд під проводом премієра Тубіяліса зголосив димісію, але урядує до хвилини покликання нового уряду.

Стріча Гітлера з Мусолінієм.

ЛЬОНДОН, 9. 6. ПАТ. Бюро Райтера повідомляє з Берліна, що канцлер Гітлер зустрінеться з Мусолінієм. Дата і місцевість стрічі ще не означені.

Страх большевиків.

СССР за східним Льокарном.

Після узгіднення програми розбройної конференції між Злученими Державами, В. Британією та Францією ком. Літвінов заявив, що СССР підпише льокарненську умову, себто загарантує французько-німецьку границю. Зате — як кружляють поголоски в Женеві — Франція з СССР заключили би льокарненську умову у східній Европі.

—o—

Зрада батьківщини в СССР.

Збірна відповідальність.

МОСКВА, 9. 6. ПАТ. Оголошено декрет центрального виконавчого комітету СССР про головні злочини, звернені проти теперішнього режіму в СССР, а саме: злочин державної зради, шпигунства, перехід на бік ворога, втеча літаком і т. д. Крім кари смерти або найнижчої кари 10 років вязниці декрет накладає ще збірну відповідальність на повнолітних членів родини засудженого. Декрет вперше вводить до законодавства термін „зрада батьківщини“.

—o—

Буревії в Америці.

НЮ ЙОРК, 9. 6. ПАТ. Над містом Сан Сальвадор перелетів буревій і заподіяв великі шкоди. 8 осіб вбитих. У місті проголошено воєнний стан.

Буревії перетягнули теж над кількома західними стейтами. Багато міст залила вода.

Большевицькі ідеї в протестантськім духовнім семинарі.

НЮ ЙОРК, 25. травня. (Вл. кор.) Вчора оголошено текст промови ректора протестантського духовного семинара в Ню Йорку, звісного під іменем „Юнїйний семинар“, бо до нього мали доступ ріжні протестантські секти. Там також пописувалися своїми промовами ріжні проповідники, деякі навіть переліцитовувалися в ліберальізмі і „поступовости“. Аж ось д-р Генрі Слон Коффін, ректор, сказав до питомців, що так дальше не може вести семинара, бо учні „забагато займаються соціяльними питаннями і приготовляють підложа для якихось совітів“. Він також прийшов до висновку, що не можна погодити лібералізму з доґматизмом і тому муситься „усунути зі семинара крайний соціяльний радикалізм“. „Юніон Семінарі“ заложений в 50-их роках минулого століття, а на його оснування дарував 35.000 дол. прапрадід теперішнього президента, Джеймс Рузвельт.

—o—

Міжнародня конференція

Товариств для Ліґи Націй у Фолькстоні.

(Звідомлення Українського Т-ва для Ліґи Націй.)

2. Справа Грузії та України.

Грузинська делеґація ще в Брюселі поставила резолюцію, що була перенесена на асамблею в Фолькстоні. Пригадуючи, що Грузія є стародавня многовікова країна, що вона у 1918 році проголосила свою незалежність, що сама Москва її визнала, що Грузію визнала велика кількість держав і що нарешті її підступно окуповано, делеґація Грузії запропонувала прийняти таку резолюцію (цитуємо остаточний текст): „Асамблея звертає увагу Ліґи Націй на справу Грузії і на резолюцію з дня 22. вересня 1922 р. і 25. вересня 1924 року, що їх ухвалила асамблея Ліґи Націй і згідно з якими остання пропонувала Раді Ліґи Націй слідкувати уважно за подіями у цій частині світу і використовувати нагоди, які моглиб дати змогу мирними заходами, що відповідають міжнародньому праву, допомогти поверненню країни до нормального становища“.

Мотивуючи цю пропозицію, грузинський делеґат виголосив довшу промову, звертаючи увагу, що претекстом для реалізації цитованої резолюції може саме послужити вступ СССР до Ліґи Націй. Ця промова послужила приводом для ширшого обміну думок у справі можливости цього акту з боку СССР. У той час, як делеґат Австрії, бувший амбасадор Думба, рішучо доводив, що прийняття совітів до женевської установи може бути тільки шкідливим, делеґати Франції проф. Борель і Англії проф. Мерей висловлюючи свої симпатії до Грузії, доказували разом з тим, що нове поширення Ліґи Націй може бути корисним для справи миру. Далі забрав слово проф. Шульгин так:

„Ми цілковито і завжди підтримували — казав він — домагання Грузії, підтримуємо ми його й нині з повною рішучістю. Забираючи слово, я хочу тільки зясувати, чому ми не порушуємо тут української справи, що є цілковито анальоґічною до справи Грузії.

„По-перше, ми не думаємо, що вступ СССР до Ліґи Націй принесе останній користь, бо хоч Ліґа Націй і мусить притягати можливо більшу кількість держав, одначе справа не тільки в їх кількості, але і в якості...

„Грузинський делеґат сказав, що вступаючи до Ліґи Націй СССР мусить морально чимсь виправдати цей вступ і це виправдання має полягати у звільненні Грузії. Дійсно, щоби стати гідним членом Ліґи Націй, Москва мусить це конче зробити, але цього мало: йдучи до Ліґи Націй вона мусить виправити і ту кривду, що заподіяла вона Україні, цілому Кавказові, Туркестанові і всім тим народам, які тримає під своїм гнетом.

Щоби стати членом Ліґи Націй Москва мусить здати звіт за все те, що заподіяла вона супроти прав людини і громадянина і то на шестій частині земної кулі. Вона мусить виправдатися за тисячі жертв терору і голоду, за те рабство, у якому перебуває все населення СССР, за ту страшну дезорґанізацію, яку внесли сучасні московські володарі у підвладних їм країнах.

„Ми не віримо в те, що Унія чи сама Ліґа Націй у силі примусити Москву виправдати всі ці кривди людині і народам заподіяні. А без цього сам вступ СССР до Ліґи Націй може принести тільки моральний удар для самої ідеї останньої“.

Слідуючий промовець, делеґат Угорщини, гарячо повитав промову українського делеґата. Резолюцію про Грузію прийнято. Наше товариство цей факт витає, хоч і не погоджується з деякими виступами і реченнями грузин

ської делеґації, яка висунувши щоправда цілком арґументовану резолюцію, що юридично її одної торкається, могла би всеж принаймні у дебатах поставити справу ширше, виводячи її на більше загальну політичну плятформу спільної боротьби всіх поневолених Москвою народів за своє визволення. Але, як бачимо, це зробила українська делеґація, рішуча інтервенція якої справила помітне враження на присутніх.

3. Далекосхідні справи.

Кожного майже разу від початку 1933 року на засіданнях Унії обмірковуються справи Далекого Сходу і приймають резолюції більше або менше ворожі до Японії. Українська делеґація ще в Брюселі у 1933 р. від голосування одної з таких резолюцій утрималася, протестуючи тим проти однобічности, з якою в Лізі Націй протестують тільки проти „аґресії" Японії (це доводить до того, що серед обставин китайської анархії, інакше поводитися і неможливо), а разом з тим замовчує справжню аґресію Москви, як супроти Китаю, так і України та всіх поневолених народів.

Нова резолюція про Манджурію зводиться до нагадування попередніх ухвал і висловлює сподіванку, що мир на Сході буде встановлений не через присутність японських військ, а завдяки міжнародним санкціям.

З приводу цієї резолюції розвиваються довгі дебати, в яких забирають слово і заінтересовані, себто японці і китайці, що вперше приїхали на збори Унії і представники великих держав. Був на засіданні і льорд Літон, що їздив від Ліґи Націй на чолі комісії до Манджурії.

Підчас дискусії забрав слово український делеґат проф. Р. Смаль-Стоцький:

„Я хочу поставити нашим китайським делеґатам — казав він — одно питання. Вони заявляли нам тут, що частина Китаю, Манджурія, буцімто окупована японцями. Вони підіймають протест в імя справедливости і міжнародного права. Але нам відомо, що друга частина Китаю Монголія від літ напевне є окупована большевиками.

Ставлю питання: Чому наші китайські делеґати не протестують в імени справедливости і міжнародного права проти большевицької окупації Монголії?"

Ця заява дуже була прикрою для китайського делеґата, духовий звязок якого з Москвою щонайменше не є виключеним. У своїй промові він попросту ухилився дати відповідь українському делеґатові, на якого був дуже лютий. Монголія — це, мовляв, „інша справа" і її він тут не торкається...

Другу резолюцію присвячено останній деклярації японського міністра закордонних справ відносно Китаю. Нагадуючи, що Японія одна не може там розпоряджатися, асамблея в Фолькстоні висловлює надію, що останні деклярації Японії не припинять заходів Ліґи Націй щодо внутрішньої реорґанізації Китаю.

З приводу цієї резолюції повстають знов довгі дебати. Референт проф. Мерей виголошує велику промову про становище Китаю. Тоді проф. Р. Смаль-Стоцький знов забрав слово:

„Перед нами — казав він — внесення англійської делеґації, щоби покликати Ліґу Націй до помочи Китаєві. Референт, високоповажаний проф. Мерей, подав нам багацько причин теперішнього сумного стану Китаю: повені, пошесті, катастрофи і т. д. Але головної причини наш доклaдчик не згадав. А вона є, на мою думку, у іствуванні великої большевицької держави на території Китаю, держави більшої, ніж Німеччина із около 80 міліонами населення. Про це ми в Европі мало знаємо. Але всім відомо, до чого провадить большевицька система: до анархії, голоду, як це ми добре бачимо тепер на Україні та Кавказі. На цю головну причину нещастя Китаю хочу звернути увагу зборів".

Підчас голосування цих резолюцій японська делеґація голосувала проти, Німеччина і Данціг, Грузія і Україна стрималися.

4. Справа меншостей та право людини і громадянина.

Ще перед двома роками меншостева комісія Унії була майже центром її життя. Але за останній час інтерес до цієї комісії з боку представників самих меншостей якось ослаб. Деяке розчарування помічається і в невтральних діячів цієї комісії: багато слів, а мало результатів. Одначе саме на цій сесії прийнято резолюцію, що не позбавлена деякого принципового і навіть практичного інтересу. Це наслідок праці невеличкої підкомісії, що вже виробила минулого року цікаву докладну записку і цілу програму реформ процедури у Лізі Націй. З широких плянів, після переведення низки компромісів лишається не дуже багато. Ті держави, що примушені були міжнародніми трактатами дати ґарантії щодо прав меншостей погодилися на проект зміни процедури тільки ціною поширення ґарантій прав меншостей на всі держави. Ось текст резолюції:

„Приймаючи, що повне визнання державою своїх зобовязань щодо меншостей у відношенні раси, мови, релігії має поважне значіння для справи миру;

приймаючи між іншим, що ні договори про меншости, які мають силу від пятнайцяти років, ні резолюція 1922 р., відносно всіх держав — членів Ліґи Націй, не змогли забезпечити дійсних прав меншостей;

беручи під увагу дискусії, що мали місце в XV комісії XIV асамблеї Ліґи Націй;

беручи під увагу пропозицію правительства Польщі Лізі Націй, що пропонує узагальнення протекції меншостей на ґрунті конвенції, що мала би бути складеною між всіма державами-членами Ліґи Націй;

маючи на увазі, що ситуація, яка характеризується самою цією резолюцією, примушує більше, ніж колибудь розглянути (в дусі попередніх резолюцій самої Унії і додержуючися зобовязань установлених договорами і декляраціями щодо забезпечення меншостей) всі ті методи, якими можливо булоб здійснити проґресивне поширення принципів відповідних договорів і деклярацій і то в першу чергу у приміненню до европейських країн, XVIII асамблея Унії звертається до асамблеї Ліґи Націй призначити підготовчу комісію, яка малаб виготувати рапорт у справі встановлення тих основних принципів (і способів їх пристосування), які забезпечилиб поліпшення становища меншостей".

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА" З ДНЯ 11. ЧЕРВНЯ 1934.

ЕВГЕН ЧЕРЕВАНЬ.

Дівчина, що вміла собі давати раду.

Ольга Даниленко, вміла собі давати раду. Це і було найслабше місце її характеру. Бо те, що мала гарну стать, чудове, золоте і кучеряве (навіть без заходів стрижія) волосся, великі сині, мов у новонародженого теляти очі, що не мала зеленого поняття про політику, мистецтво, навіть про фільософію кохання і права жінки (як такої) було радше її прикметами. Без цих прикмет булаб Ольга такою самою гускою, як тисячі її ровесниць і не заслуговувалаб на якесь спеціяльне виріжнення. А Ольгу виріжнювали всі. Ну, вже аж занадто виріжнював її Мирко Полянич. Був це тип сотворений на бюрократа. Усе обчислив собі, ще перед своїми народинами та прийшовши на світ з готовим рахунком — за час 27 років свого життя не змінив в ньому ніодної позиції. Навіть те, що Ольгу цілував двічі у вівторок, раз у четвер і до безтями в неділю не змінилося ні разу за час їх пятирічного кохання. Не було вівторку, щоб Мирко поцілував Ольгу більше як двічі. Кожного понеділка чи середи чи пятниці чи суботи Ольга тужливо зітхала і ждала до неділі, коли вже сама давала собі раду. Мирко на цілу голову переріс Отелля і коли так був би довідався, що Ольгу іноді в середу чи інший який пісний день поцілував його товариш, то був би задушив її та його.

Причиною одної халепи був я сам, а радше золоті кучері Ольги.

Я був тоді директором досить доброго підприємства. Сталося це так, що Ольга ввійшла до мого кабінету, вигідно розперлася в фотелі, закурила папіроску і кидаючи мені в очі золоті блиски свого волосся двозначною, чи радше недвозначною усмішкою дала мені пізнати, що приняти її саме на ту посаду виплатиться. Я очевидно приняв. (Страх люблю расові бльондинки... вони такі дурненькі!). Ну, і ми працювали.

Ольга часто спізнялася до бюра, на машині писала погано, але я на це і не звертав уваги. Чейже не всі машиністки є на те, щоби писати на машині. Коли раз вечором вона мучилася над моїм диктандом, а я мучився над... його змістом (це вже було досить пізно...) зовсім випадково торкнувся устами її шиї. Вона зірвалася і забуваючи про те, що я шеф, а вона машиністка, ще й на машині зле пише, скоренським рухом поклала свої пальчики двічі чи тричі на мої щоки.

— Нахаба, хам! — лебеділа з зеленими вогниками в очах.

Я мав досить її теж.

Я дав анонс, що потребую помічної сили з небуденною презентацією і першорядними здібностями.

І ждав, стримуючи лють на згадку Ольги.

У короткому часі пізнав я безліч кандидатів і кандидаток. На кандидатів я очевидно не рахував, а з кандидаток ніодна не мала такого волосся як Ольга.

Десь за тиждень зголосився до мене пристійний симпатичний мужчина. Свідоцтва, які предложив були без закиду. Скінчене право, торговельні курси, поступи відзначаючі. Я почув до нього симпатію. Прикро було йому відмовити. Якуж подати причину?

„З такими людьми треба поступати отверто" — подумав я.

— Пане магістер Полянич! Дуже мені прикро, що вас приняти не можу, але я бачте не потребую здібних людей. Нині вже такі часи! Шукаю тільки дуже пристійної машиністки, що навіть не мусить уміти писати на машині.

— Ах, розумію!

— Ну, бачте, це посада не для вас — посміявся я.

Він засміявся. — Вибачте! Думав посаду знайду. Нині так тяжко...

— Він мені дуже сподобався.

— Я для вас — заговорив я — посаду знайду. Маю одного знакомого банковця... може... Зроблю все... Загляньте за місяць-два.

Ми розсталися трохи не друзями.

А кандидати на посаду все ще зголошувалися.

Врешті сталося те, чого я ніколи не сподівався. Зголосилася Ольга Даниленко.

— У вас мабуть вільна посада — каже і кокетливо соромиться.

— Ну так, але ви здається не погоджуєтесь на умовини.

— Я мушу мати гроші і хочу працювати.

— Ви зле пишете на машині — холодно цідив я.

Вона здригнулася. Наче підорвало її:

— А ви поводитесь не як джентельмен і...

А потім неначе до себе:

— І такі люди мають гроші!

Мене запекло. Хотів бути злобним:

— Жінка, що мусить мати гроші, не може вимагати, щоби її шефи були джентельнами.

Ольга, мов перелякана дитина, гляділа на мене. І була гарна, як Херувим.

— Ах, так, це зовсім по джентельменськи! — і розплакалася.

— Чи ви думаєте — говорила крізь плач — що я тільки за гроші, що так безкарно вільно вам мене...

Я засоромився. „Хамство використовувати свою матеріяльну перевагу" — думав я.

Підійшов до неї.

— Панно Олю вибачте, я був зденервований. Направлю свою помилку. Ви...

Скоро піднесла голову. Очі її замкнули мені рот. В них щось таїлося: погорда, а може...?

Я почував себе як злочинець.

— Все, що хочете для вас зроблю...

Перед голосуванням цієї резолюції кілька делегатів, а саме д-р Вільфан, словінець, голова конгресу меншостей, д-р Бакса, делегат Чехословаччини, Палявічіні, делегат Угорщини, та інші, поставилися позитивно до цієї резолюції.

Забрав слово і український делегат, проф. О. Шульгин, який висловив подяку відсутньому наслідком недуги голові меншостевої комісії льордові Дікенсонові й особливо головуючій пані Баккер ван Боссе за працю проведену комісією під їх кермуванням. Промовець підкреслив, що з огляду на істнування мілонів так званих українських „меншостей", розкиданих по ріжних державах, він, як українець, не може не витати цієї резолюції і він хотів би вірити, що ця резолюція не лишиться тільки на папері, а принесе нарешті якісь реальні результати для заінтересованих, що вже втомилися чекати.

(Докінчення буде.)

Перед обезціненням готівки хоронить грамота на внутрішню позичку Рідній Школі. Одна позичка 25 зол.

Підготовляють революцію в Австрії.

ВІДЕНЬ, 9. 6. ПАТ. Віденське кореспонденційне бюро повідомляє, що минулої ночі в год. 2.10 біля Редльціпс націонал-соціялісти висадили міст у повітря. Направа моста потребає 4 до 5 днів. Постійний поїзд, який їхав з Парижа до Відня, переїхав міст на 10 хвилин перед висадженням моста. Постійний поїзд з Відня своєчасно спинено перед мостом і до катастрофи не дійшло. Крім того біля Брайтенштайн висаджено в повітря останній міст перед тунелем Семерінґ. Направа того моста довго не протягнеться. У просмику Ліґ, який лучить Тироль зі Зальцбурґом націонал-соціялісти намагалися теж висадити міст, але поліція перешкодила. Підчас стріляниии одного жандарма вбили, а другого важко ранили. На залізничім шляху Вашав між стаціями Шпіц і Ашбах вибух бомби знищив рейки.

Ґубернатор Мемеля творить новий уряд.

РИҐА, 9. 6. ПАТ. Литовська телеґрафічна аґенція повідомляє, що през. Сметона принняв димісію уряду премієра Тубіяліса і доручив виконувати владу до хвилини утворення нового уряду. До Риґи надійшли вістки, що новий уряд творить президент міста Ковна, полк Мервіс, бувший ґубернатор Мемеля. Премієр Тубіяліс обійме теку міністра фінансів. Міністром закордонних справ має бути приятель президента Сметони о. Томашайтіс.

Українське жіноцтво в Америці.

Марія Скубова. — Діяльність „Жіночої Громади". — Допомогове товариство і секція Клюбу в Ню-Йорку.

В українському Червоному Хресті служила сестрою в часі української війни Марія Скубова. Це жінка свідома, енерґійна, з великим орґанізаційним хистом. У 1921 р. вернулася п. Скубова до Америки й осіла в Ню Йорку. Вона ще мала свіжо у памяті всі воєнні нещастя, які бажала навіть з віддалі злагіднювати й гоїти не тільки з серця, але й зі звички. Вона опросила до свого мешкання яких 30 жінок, представила їм страшні наслідки війни, що шаліла на рідних землях і зворушила серця приявних до тієї міри, що всі постановили орґанізованим способом нести поміч нещасним у першій мірі інвалідам УГА.

На цих нарадах постановили присутні оснувати товариство під назвою „Жіноча Громада". Першою предсідницею стала таки пані М. Скубова й була нею, доки в 1923 р. не відмовилася від того обовязку. Тоді стала головою панна Стефанія Абрагамовська. Важнішу ролю в цьому товаристві відіграли пані: Олена Кречківська, К. Гупалова, Пелагія Дембицька, Елсі Шутаківна, Анна Муликова та ще дехто. Число членкинь у тому товаристві не переступало 50-ки, але за перших десять літ свого істнування залишило товариство чималий слід. Воно дбало про участь жіноцтва у конґресі Жіночої Ліґи Мира й Свободи, в конґресі Міжнародньої Жіночої Ради (оба у Вашинґтоні; делеґатками були: з Европи — Ганна Келлер-Чикаленко, з Америки — Юлія Яремова й Олена Лотоцька, а як пресові референтки Іванна Скубівна та Йосифина Яремівна), уладжувала протестаційні віча у справі деяких подій на рідній землі. А вже хорі, ранені, вязні, полонені й особливо інваліди УГА — були предметом найтеплішої дбайливости цього товариства.

Важним ділом Жіночої Громади були звязки з американською жіночою орґанізацією „Про Амеріка", що має на меті запізнати американське жіноцтво з домашнім промислом і досягненнями жінок у краю емігранток. У 1931 р. відбулася зорґанізована п. Скубовою в Ґранд Сентрал Палас однотижнева виставка українського народнього мистецтва. Вистава почалася була виступом музичної школи композитора Михайла Гайворонського та українською вечерою для американських гостей. Членкині унаглядновали домашні роботи (кужіль, вишивання і т. п.). Першого вечора відвідало український відділ 800 осіб. Великі американські денники („New York Herald Tribune", „The Sun", „The N. Y. Times"), преса італійська, німецька, російська й литовська не могли нахвалитися українських килимів, вишивок, гончарських та деревних виробів. А вже предсідниця т-ва „Про Амеріка", пані Дж. Карпентер не могла собі ради дати з вдоволення.

Коли Жіноча Громада підрахувала в своє 10-ліття (1931) біланс своєї роботи, виявилося, що за той час вона видала 10,170 долярів 72 цт., а з того Т-ву Допомоги Інвалідам 2,691.66 дол., (1.100 дол. на дім, а 587 дол. на удержання), „Рідній Школі" 78 дол., „Просвіті" 40 дол. Розуміється, що треба було чимало впертих, запопадливих заходів на те, щоби зібрати таку високу суму.

Вмить оживилась.

— Навіть оженитесь?

— Навіть! Хочете? за місяць.

Зареготалась.

— До біса мені такого чоловіка. Прийміть мене на машиністку, таку, що пише на машині. Платня як всюди, не більше.

— Ваша воля.

І Ольга працювала в мене. Була така, як перше. Кокетувала, сміялася. Тільки тепер вже ніколи не спізнялася і добре писала. Я мучився (те волосся!). Коли нараз запримітила, що я на неї настирливо дивлюсь, сміялася і ще дужче кокетувала.

Так було щось два місяці.

Раз якось я полагодивши орудку в банку вертався до бюр. Перед кабінетом почув я лайку. Не стукавши ввійшов і побачив заплакану Ольгу і маґістра Полянича, що преспокійно говорив до неї:

— Гроші добра річ, але треба їх чесно здобувати!

— Як смієш мене ображувати! І так не люблю вже тебе, але не маєш права посуджувати мене...

— Саме маю, навіть докази.

— Які?

— Те, що ти на тій посаді. Він казав мені, коли я прийшов за цією посадою, що ця посада це тільки претекс, щоб мати приятельку. Недвозначно сказав.

— Це брехня! Не смієш мене ображувати...

— Мені байдуже!... Між нами скінчилося.

— Не думай, що жалую за тобою, зовсім ні!

— Байдуже мені! Залишайся при своїм шефі. Він...

— Люблю його більше ніж тебе.

— Люблю!

— Ні, пане маґістер — промовив я від порога — ви помиляєтесь. Панна Олена є для мене тільки добою машиністкою. Склалося так, що я мусів змінити наміри. Безпідставно ображуєте її.

— Ах, це ви! Ну, так, я вірю вам, тільки...

— ...А щодо посади, то можете зайняти її від першого. Двісті золотих...

— Дякую.

— Ага, ґратулюю вам нареченої. Панна Олена... це...

— Ви про це нічого не можете знати — перебила Оля. — А врешті він не є моїм нареченим.

— Алеж Олю — пробував Мирко — це було непорозуміння.

— Це зовсім інша справа... Я взагалі маю тебе досить. Ти невихований!

— На мому місці врешті кожний...

— Твоя заздрість мені остогидла і твоя вирахованість. Тобі автомати потрібні, не жінки. Я тільки одна з гірших позицій у твому рахунку. Хто кохає мене, мусить бути цілий для мене, а не ділити себе і давати мені в додатку свою гіршу частину.

— Го, го, ми бачу таки з тобою не дібралися, або ти нині занадто поденервована.

А звертаючися до мене: — Дуже вибачте. Не думав, що застану її у вас. За посаду дуже вдячний.

І вийшов.

А Ольга плакала. Я потішав її. Врешті, щойно освідчинами і речинцем шлюбу потішив її. Ми сиділи поруч себе. Вона задивилася кудись за вікно і шептала:

— Такий вирахований, такий накручений!

Мені стало ніяково. — „Покінчить, — думаю, — вичисляти мінуси, пічне плюси, тоді мене..."

— А я, Олю? — перебиваю.

— А ти дурний! І не вмієш добре поводитися... але... — іввірвала.

— Але?

— Ех, дай мені спокій. — А по хвилині мягко: — Але може навчишся! Хочеш, підемо кудись нині разом?

Тепер це товариство є членом Союзу Українок, зорганізованого пізніше.

Подібних товариств як Жіноча Громада з місцевим характером є в Америці кілька. Для прикладу згадаймо про „Допомогове Т-во Українських Жінок у Шікаґо". Воно святкувало 1931-го року своє десятиліття. Найменше 1000 дол. вислало це товариство до рідного краю на Рідну Школу, інвалідів та інших. До нього належать членкині без огляду на політичні переконання чи віроісповідання. Щоб добути потрібні фонди піддержує ця організація товариське життя та бере участь у ширшій громадській праці. При товаристві істнував навіть жіночий хор, який у 1930 р. брав участь у всенародному концерті в честь Шевченка. В 1932 р. була предсідничкою п-і В. Остапчукова.

Друга така рухлива жіноча організація, це Жіноча Секція Українського Демократичного Клюбу в Ню Йорку, що має тепер 35 членів. Це не є самостійне товариство, але висліди діяльности тієї секції видатні. Велику поміч вона дала нашим еміґранткам при придбанні горожанських прав. Знають цю секцію деякі установи й у нашому краю (головно політичні вязні та поводяни). Головою від оснування (1924) є пані Юлія Яремова, заступниця п. Е. Корпатова. Як секція політичного Клюбу скликала вона 1925. р. удачне жіноче віче в Ню Йорку.

Для ширення освіти й — очевидно — несення помочі потребуючим оснувалася 1927 р. „Жіноча Громада" в Асторії, Н. Й., під головуванням зразу першої основниці гром. Катерини Бунько, від 1929 р. гром. Анни Бурдиґи. Це товариство дало також чимало гроша на потреби краю (до 1931 — 375 дол.). Найбільше праці вкладають громадянки Анна Бурдиґа, жінка купця й щирого патріота та Софія Задорецька.

Лев Ясінчук.

Економічний огляд.

Українська хроніка.

ПОЛЬСЬКИЙ ПІВОФІЦІОЗ ПРО НАШУ КООПЕРАЦІЮ.

У статті, присвяченій „Днезі кооперації", яку помістила варш. „Ґазета Польска" на своїй економічній сторінці, читаємо між іншим ось що:

„Дані про внутрішні й експортові обороти цифри приросту членів, вкладок, тощо, виразно свідчать, що українська кооперація швидкими кроками машерує вперед. А успіхи української кооперації в періоді довготревалої депресії і обіднення села походять перш за все з психічного наставлення українського громадянства до кооперації.

„Було би дрібничковістю і несправедливістю добачувати причину цих успіхів українців у тайних фондах, тощо. Тайна їх сукцесів лежить у свідомій, пляновій і систематичній акції союзів, у збірному багатолітньому зусиллі, в [illegible] повній посвяти праці української інтеліґенції.

Автор каже дальше, що в українців переважає тип кооперативи, що є в постійному звязку з членами, веде ощадну і осторожну господарку, оминає експериментів за... чужі гроші (автор має на думці кредити, що їх польська кооперація здебільша марно розтратила), має корисне відношення власних фондів до чужих, не заморожує оборотових засобів, не розглядає провідних становищ як синекури чи золотоносні жили і т. ін.

Польська хроніка.

ГОСПОДАРСЬКА РІВНОВАГА НА НИЖЧОМУ РІВЕНІ.

Дефляція, яка змушує всіх затискати міцно бемівь, не є популярна серед мас. Навіть в Італії, де дисципліновано вірять у мудрість усіх урядових потягнень, дефляційна програма уряду викликує критику і ферменти. Це примусило самого вожда фашизму виступити з оборонною промовою 26. травня в італійському парляменті, в якій він полемізував з противниками дефляційного курсу. Франція теж мусить завзято боротись із ворогами обниження життевої стопи, хоч побоювання навіть „революції" з приводу знижки платень, були безосновні. Польща — як усім нам відомо — переводить теж дефляційну програму в надії, що їй вдасться осягнути госп. рівновагу на нижчому рівені. Та дефляційна програма досі дуже неповна. Ціни держ. монополів, багатьох картелів, податки, тарифи, суспільні чинитьби — все те тверде, майже незрушиме. Заповідають, що уряд поважно думає над обниженням усіх господарських елементів, що досі їх збережено у давній височині.

83 ВІДС. ПОТРІБНИХ ОВОЧІВ СПРОВАДЖУЄ ПОЛЬЩА З ЗАКОРДОНУ!

Польща ввозить з чужини не тільки полудневі овочі, як помаранчі, цитрини чи бапани, але теж кольосальну кількість овочів, які прекрасно ростуть у нашому кліматі. Краєва продукція покриває ледви 17 прц. запотребування. Щоби це запотребування повністю покрити треба 75 міл. овочевих дерев, а в Польщі є тих дерев 20 міл., з чого поважна частина молодих щеп. Як бачимо з того — садівництво має великі вигляди, в чому треба усвідомити наші селянські маси. Очевидно, що для рентовности потрібний ще доцільно зорганізований збут.

ГОСПОДАРСЬКІ НОВИНИ ОСТАННИХ ДНІВ.

Появилось 1. число місячника в жарґоні *„Дос віртшафтліхе Лебен"*, що посвячений економіці і статистиці жидів у Польщі. — Згідно з останніми даними Статист. Уряду найдорожчим містом тепер у Польщі є Д р о г о б и ч (індекс 56.5 у порівнанні зі 100 в 1928 р.) а найдешевшим Ковель (індекс 44). Варшава виказує індекс коштів поживи 54.4 — Передбачують значне зменшення (до 20 відс.) збіжевої продукції в Польщі цього року в звязку з катастрофальною посухою. Найбільше потерпіла Познанщина, Східна Галичина і Волинь. Обговорюючи те, польська преса заявляє, що в центрі всіх справ стане тепер село з його господарськими потребами. — Міністерство скарбу веліло всім урядам надіслати до 1. липня спис урядовців, що в 1933 р. з а р о б л я л и т а к о ж з б о к у й не про доходовий податок з титулу т. зв. кумуляції заробітків — Залізничі транспорти в Польщі впали так сильно, що 2000 льокомотив є в е- ч и н н и х. Це є причина, що 15. ц. м. зачиняють одну з найбільших фабрик у Польщі „П а р о в у з" у Варшаві.

Світова хроніка.

ЗЛ. Д. П. АМЕРИКИ В КРУТІЖІ ГОСПОДАРСЬКИХ ЕКСПЕРИМЕНТІВ.

Про батьківщину Рузвельта і його господ. політику пишуть сьогодні дуже багато. Та скільки в цьому суперечностей, цей тільки знає, хто вчитується в ту обильну літературу. З повені звідомлень вибираємо одно, а саме з „Берл. Таґеблят-у", і його тут коротко реферуємо.

Повідомлення про катастрофальні наслідки посухи є дещо менше актуальні, бо почались дощі. Проте ті наслідки так у Зл. Державах як і в Канаді будуть поважні. Це буде мати свій вплив на покупну силу амер. фармерів і на цілу хліб.-санаційну акцію. Віщують, що сільгосп. політика уряду буде потребувати ґрунтовної зміни в обличчі елементарного нещастя.

Весь госп. світ Америки є під враженням великої непевности, яку підсичують численні конфлікти з робітниками в промислі. Страйки — це тепер часте явище в Америці і з ними керманич Найри ген. Джонсон має чимало турбот

Д-Р ЕДВАРД БЕНЕШ НЕ ТІЛЬКИ ВЕЛИКИЙ ПОЛІТИК АЛЕ Й ЕКОНОМІСТ.

Чеська і світова преса присвятила д-рові Бенешові з приводу його 50-тиліття багато місця, обговорюючи його політичну діяльність як безперервного міністра загр. справ ЧСР. Тепер деякі чеські ґазети доповнюють характеристику Бенеша, підкреслюючи, що він не тільки політик, але й економіст. Тижневик „Зпіп" пише, що він виказав у ділянці національної економії велику ерудицію, яку підтримував безупинним читанням актуальної наукової літератури. „Праґер Прессе", обговорюючи на своїй господарській сторінці ролю Бенеша в торговельній політиці ЧСР і зокрема та передовсім його концепцію середньо-европейського госп. порозуміння, з якою він перший виступив на конференції журналістів у 1926 р., пише між іншим: Відповідно до розуміння Бенешом політики як науки, він також опрацьовує науково ті справи (себто господарські) і використовує це для своєї політики в противенстві до багатьох інших політиків, часто навіть ґеніяльних, які занедбують господарські точки і які як лишень - політики мають ізза цієї помилки часті невдачі.

ПОЧАТОК КАТАСТРОФИ НІМЕЦЬКОЇ МАРКИ.

Ми вже на цьому місці обговорювали валютову політику Німеччини, її штудерність, що позволяла втримувати довго ненарушений курс марки, хоч золоте покриття було мінімальне. Те покриття постійно падало, осягаючи з кінцем травня 3.7 прц., що разом з пасивністю торг. білянсу ворожило близькістю катастрофи. Вже перед кінцем травня курс марки виявляв слабу тенденцію, але 5. ц. м. він таки заломився, хоч у мент, коли пишемо ці стрічки, ситуація з ним дещо покращала. Всі біржі занотували розмірно поважний спадок вартости берлінської девізи і брак рефлєктантів на неї, дарма, що німецьких девіз небагато було в останній час на світових ринках. Разом з тим — і тут саме є деяка економічна пікантерія — захитався знову англійський фунт. Чому? Дехто доміркується, що причиною є те, що Англія є найповажнішим вірителем Німеччини, а по побіді останньої в т. зв. „трансферовій конференції" (признано її невиплатність) і тепер після обниження вартости марки вигляди на відзискання претенсій уже майже ніякі. Дехто знову редукцію курсу фунта вяже з міжнародньою торговлею і вважає що Анґлія нарочито обнижує фунт, аби Німеччина не побивала її на світових ринках, користуючись тепер „валютовим дампінґом"...

У РАДЯНЩИНІ НЕМА БЕЗРОБІТТЯ, ЗАТЕ Є ЩОСЬ ІНШЕ...

Московський кореспондент „Ґазети Польскої" Отмар в останньому свому дописові займається „проблемою праці" в СССР. Через два роки досліджував він її, не розуміючи, як це так, що в Радянщині нема безробіття. Але це факт. Крім „лішенців" нема там нікого, хто бажаючи працювати, не мав би до цього можливости. Робітників там шукають. Щоденно появляються відповідні оголошення в пресі, розліплюють їх теж по місті, а фабрики висилають часто на села аґентів для вербування робітників і ці, буває, вертають без них. Так!

Але зате є щось інше, чого нема теж в інших державах. У них шукають праці, а в Радянщині втікають від праці, бо вона не оплачує. Т. зв. „текучесть рабсіли"** (плинність роб. сили) є єгипетською заразою совітської держави. Робітники мандрують від фабрики до фабрики, від одної копальні до другої, шукаючи кращих життєвих умовин. Іде про мешканеві і про харчеві відносини, які в ріжних підприємствах є ріжні, а на загал ж а х л и в і, що автор ілюструє цитатами із самої радянської преси. Він рахує, що не більше ніж 15 відс. з 20 міліонової армії фабричного пролетаріяту користується „людськими" (знаки наведення Отмара) відносинами, решта живе в обставинах, про які навіть страшно читати.

АКТУАЛІЯ СВІТОВОЇ ЕКОНОМІКИ.

Відомий економіст проф. Кемерер виступив дуже гостро проти американських замірів р е м о н е т и з а ц і ї с р і б л а. Він уважає, що це крок у напрямі інфляції і захитання довіря до доляра. Від 1873 р. не було на світі біметалістичних держав, а срібний стандард має тільки Китай, Абісинія і Гонґ-Конґ. — У Радянщині зросла дорожнеча. У звязку з тим появився декрет, який підносить заробітки умових і фізичних робітників. — У Голяндії появився перший транспорт тракторів більшовицької роботи. Російські трактори на світовому ринку — це своєрідна сенсація. — У грошевому обороті в ЧСР грає величезну ролю кредитова кооперація. Вона там зросла з 5000 в 1920 р. на 8.000 в 1936 р. Вона розпоряджає майже третиною грошевого континґенту. — У звязку з близьким уже речинцем платности чергових рат Америці (15. ц. м.) проблема довгів знову заповнює сторінки преси. Обговорює вона широко анґлійське меморандум, передане у Вашинґтоні, а не бракує теж іронічних завваг на тему впертости Рузвельта, який уважає, що надіється видістати щось з Европи.

В. Н—вич.

Знижкові родинні білети.

ВАРШАВА, 9. 6. ПАТ. Міністерство комунікації повідомляє, що знижкових білетів для родин урядовців підчас вакацій і свят покищо не будуть видавати.

—o—

Міжнародні танкові пописи у Відні.

У Відні відбуваються тепер міжнародні танкові пописи. Їх програма складається: з сольових танків, балетів і народніх танків. У пописах беруть участь представники 16 націй. Українці, розуміючи значіння міжнародного попису, рішили взяти численну участь у цих пописах. Цю акцію взялося зреалізувати Українське Академічне Т-во „Січ". Дня 9. ц. м. відбудеться по віденському рінґу похід представників усіх націй, а в неділю, 10. ц. м. танковий попис.

—o—

По широкому світі.

— Еспанський уряд вислав з Ґренади полк піхоти до Хая, щоби завели спокій.

— У Єрусалимі засудив суд жида Ставського на кару смерти за вбивство жидівського діяча Арльософа. Другого підсудного Розенблята увільнив.

— У Лінцу у східнім Тиролі сейсмоґрафи занотували землетрус.

— На засіданні французького уряду премієр Думерґ подякував міністрові Барту за успіхи в Женеві. Крім того уряд ухвалив законопроєкт про оборону населення перед літаками.

— Мін. Іден, після приїзду з Женеви до Льондону відмовився від балачок з журналістами кажучи, що ще мусить побалакати наперед з мін. Саймоном.

НОВИНКИ

— **Хто грає на льотерії**, той замовляє льоси листівкою в Банковому Домі О. Ґріс, Львів, Леґіонів 1. Тягнення розпочинається 19. ц. м.

— **Михайло Стець — кравецький сальон**, Львів, Костюшка 5, I. пов. 1564 5-5

— **Знамените гиґієнічне морожене лише в цукорні** Д. Стецькова, Львів, вул. Миколая 7. 1525

— **Криниця.** Всякі недуги навіть найбільш задавнені і жолудкові, серцеві, жіночі, безплідність, нервові, сексуальна невростенія, ревматизм й інші можна вилікувати лише в Криниці, а найвигідніше приміщення найдете в одинокім українськім пансіоні П. Яблонської. Krynica Zdrój, willa „Tatrzańska". 1628 3-?

— **Хто не знає,** що найприємніше можна провести ферії тільки в пансіоні „Яблонських" в Гребенові. Кухня добірна, всякі вигоди, купелі річні, соняшні, гори, забави. Адміністрація пансіону „Яблонських". 1628

— **Тому, що в останніх часах** багато агентів фабрик домішок до кави реклямує свої фабрикати як українські, подаємо до загального відома нашого громадянства, що досі істнує тільки одинока українська фабрика домішок до кави кооперативи „Суспільний Промисл" у Львові, Богданівка, Церковна 2, що виробляє цикорію **„Луна"** і підмінку кави **„Пражінь"**.

— **Курси косметичні,** затверджені владою під проводом лікаря-косметольоґа і інжиніра-хеміка — власна ляболаторія Львів, Коперника ч. 42а/II., тел. 72-18. Практика у кабінеті „Distinction" під проводом Стефанії Гаврисевич. Диплом дає право до самостійного ведення праці. Вписи приймають кожного дня. Виклади починаються 15. серпня. 1695 1-10

— **Хор безробітних співаків-емігрантів** під проводом Л. Григоріїва хвилево виступає в ресторації Мюнцера, Краківська 11. Хор складається з 10 добірних голосів і в супроводі банжової орхестри виконує пісні і романси на всіх мовах. Адміністрацію хору провадить відомий безробітний співак львівської опери І. Филипович. 1703 1-3

— **Для вшанування памяти** свого Президента пок. рад. Сосновського зложили Дирекції Народньої Гостинниці і Т-ва Обезп. „Дністер" по 100 зол. на львівські півоселі, якими Покійник живо цікавився. За цей щедрий дар складає жертводавцям сердечну подяку **Комітет українських півосель у Львові.** 1701

— **Невірна вістка.** Управа українського Академічного Дому повідомляє, що студент політехніки Тадей Дусило, який пропав перед кількома днями, ніколи не мешкав у цьому домі і взагалі управі Академічного Дому незнаний. Вістку про нього пустила, як відомо, польська преса.

— **Бійка на львівському університеті.** До залі, в якій відбувалося засідання кількох студентів з Леґіону Молодих, добулося кількох студентів ендеків і счинили бучу. Прийшло до бійки, в якій поломано крісла і вибито шиби. Абсольвента політехніки Ґрудзевича тяжко побито. Університетська влада зліквідувала бучу.

— **Комуністичний процес в Коломиї** скінчився присудом на основі якого дістали: Ст. Яворський і М. Лащук по 4 роки, М. Самуляк, І. Грицюк, Г. Максимчук і О. Лахманюк по 2 і пів року вязниці, Кушнірук, М. Яворський, М. Проскурняк, М. Лащук. М. Руряк, В. Корибутяк, Д. Демчук і О. Савляк по 2, Л. Соколян, С. Микитюк, О. Лащук і М. Демчук по півтора, а Марія Корбутяк рік вязниці. На 37 обвинувачених засуджено 19, увільнено 18.

— **Панахида по бл. п. С. Петлюрі в Луцьку.** Пишуть нам: На другий день Зелених Свят у луцькому православному соборі відбулася панахида за душу бл. п. головного отамана Симона Петлюри. На панахиду прибули українські інтеліґенти міста й селяни без ріжниці політичних переконань та угрупувань, очевидно за винятком радянофілів і безконфесійних соціялістів. Було дуже багато українців з Галичини. Перед панахидою виголосив слово з бокової проповідальниці от. протопресвітер П. Пащевський, в якому в загальній перспективі нагадав про боротьбу українського народу за свою незалежність, останнім трагічним епізодом якої була передчасна смерть от. С. Петлюри в далекому Парижі від руки жорстокого й огидного вбивця. Панахиду відправив українською мовою епископ Полікарп в окруженні кількох священиків. Співав по українськи хор чеснохресної брацької церкви.

— **Вакаційні практики учителів фахових шкіл у крамницях і підприємствах.** Польське м-ство освіти зарядило, щоби дирекції фахових шкіл зорганізували вакаційні практики для своїх учителів, бо практичне знання конечне для викладаючих. Коли учитель зустрінеться з даним підприємством, зазнайомиться зі змінами, які зайшли в ділянці техніки та торговлі, а які треба взяти під увагу при навчанні. При виданні кваліфікаційних дипльомів шкільна влада безоглядно вимагатиме вакаційної практики. Учителі торговельних шкіл повинні відбути вакаційну практику в краще зорганізованих крамницях середньої величини, а то з уваги на напрямок реорганізації торговельних шкіл. Учителі самі повинні старатися одержати практику в підприємстві або крамниці. Шкільна влада інтервеніювала би тоді, колиб учителі стрінулися з труднощами в здобутті практики.

— **Грошеві зловживання в суді.** В городському суді в Щирці викрито грошеві зловживання, яких допускалися канцелярійні урядовці. Доходження ствердили спроневірення 10 тисяч зол., наслідком чого усунено від урядування директора канцелярії Колодзея й урядовців Вовка та Марію Харак. Справою занявся слідчий суддя зі Львова.

— **Львівська хроніка.** З мешкання приватного урядовця Н. Вільчка при вул. Лоншкого винесли злодії в білий день всю ґардеробу, радіовий апарат та інші речі. — На головному двірці арештовано жінку легких обичаїв Брониславу Хшановську, що вкрала своєму принагідному аматорові в Кракові портфель з сумою 1000 золотих і втікла до Львова. — Окружний суд засудив на 14 місяців вязниці Міну Трахтенберґ за намову до проституції малолітних дівчат. — На вул. Білогорській столяр Іван Пачай пробив ножем кравця Маріяна Пруханa в суперечці за дівчину. — Є плян перенести зі Львова до Станиславова дирекцію державних лісів. — Поліція арештувала кишенькового злодія Осію Ляндесберґа, який вкрав золотий годинник купцеві з Кракова І. Владиковi, вартости 400 зол., І. Раковському вартости 100 зол. та Ст. Вальтерові годинник вартости 150 зол. — Станислава та Павла Рибака з Левандівки арештувала поліція, як хотіли продати крадену центрифуґу. — Поліція арештувала наймичку з вул. Сапіги Филиповську, як під заведенням сиріт при вул. Кадетській хотіла підкинути свою дитину. — Невідомі злодії вкрали з крамниці Ульріха при вул. Сербській ч. 10 фарб, пензлів, щіток і т. д. вартости 1500 зол. — На Сиґнівці авантурник Юліян Бартолеті в суперечці поранив ножем свою любовницю Чеславу Федак, жінку 31-літнього робітника Степана Федака. Жінку забрали до шпиталю. Бартолетія арештували.

ВІДГУКИ ДНЯ.

Користи з прогульок.

Весна і літо — сезон ріжних прогульок. Ближчих і дальших — залежно від охоти, часу, а головно від грошей. Має хтось тільки охоту — йде на прогульку до Стрийського Парку, чи навіть до Винник. Має хтось охоту і час — вибирається ще далі, до Брюхович, Майдану, чи навіть у Карпати.

Але як хто має всі три речі: охоту, час і гроші — той іде за границю. Як не здержують його гону пашпортові колоди, як не пропаґують ріжні товариства красу льокальних краєвидів та силу льокальних живців, це все не помагає.

Тому не диво, що тепер увійшли в моду поїздки за границю, орґанізовані то „Орбісами", то синдикатами, то врешті приватними підприємцями. Люди бодай частинно здійснять свої мрії — побувають у світі і трохи успокояться. А то вже булиб рушили на зелені пашпорти.

Були вже прогульки до Берліна (як доказ добросусідських відносин!), до Відня (торговельний договір: одна свиня — два прогульковці!) і ось, перед кількома днями, до Ленінграду. (Комунізм одно — а СССР — друге!).

З тією останньою прогулькою вийшла цікава історія.

Коли прогульковий корабель мав відпливати назад до Польщі, показалося, що бракує шістнадцять учасників. Зразу ждали терпеливо — нема, потім нетерпеливо — нема, після того почали телефонувати, грати на корабельних сиренах — нічого не помогло. — А морський вуж їм у пельку! — закляв капітан корабля і казав рушати.

— А ґітен чесць! — крикнув якийсь совнарком від берега і корабель поплив до Ґдині.

Капітан до списків і почав відчитувати: Квеціпський — єсть, Кшижофський — єсть, Шехтер — нема, Абрумкер — нема, Розенблюм,-дуфт,-таль,-топф — нема. І на диво: Ясноґурський — теж нема.

Ті, що „єсть" з ріжних міст і місць Польщі, ті, що „нема" — з одної однісенької Лодзі.

На шістнадцять „нема" пятнадцять жидів і один поляк, але й цей щойно в першім поколінні, бо його батько називався Гельберґ, чи Пельберґер.

Виходить, що внуки обіцяної землі люблять північний край, що зветься Росія, а пишеться СССР. Не бояться вони доказів про голод, документів про розстріли, поголосок про безробіття. Це все не до них відноситься. Вже якось вони собі дадуть раду. От земляк Каґанович як гарно цілу фамілію пристроїв. Кожне з них як не голова міліції, то бодай „Червоного Хреста" (хрест тут ні причім!), а в крайнім випадку предсідателем якогось тресту.

Але Бог з ними, з тими, що зісталися і з тими, що там були. Нехай собі живуть, коли за те їм позволяють. Головна річ — у прогульці.

Чи не робити їх частіше і то саме до Ленінґраду. Багато з того користи для всіх.

1) Орґанізатори зароблять, бо в поворотній дорозі заощадять на харчах.

2) Польща позбудеться приклонників ворожої ідеї, що йде з заприязненої держави.

3) Більшовики зискають нових ударників до ріжних кампаній і... нових поселенців у Біро-Біджані („з Зеленого Клина друга Палестина!").

і врешті:

4) Може дехто з тамошніх голодних „зайцем" проскочить на другу планету, яка зветься — Европа.

Направду, як найбільше прогульок!

Галактіон Чіпка.

— **Податок від купільних костюмів.** Управа міста Будапешту, шукаючи нових джерел доходу, рішила наложити нові податки, між іншим від содової води та купільних костюмів. Один із вісеколавців запропонував, що чим коротші костюми, тим вищий повинен бути податок.

— **Дельфи — осередок учених і артистів.** В осідку колишньої славної Апольонової пророчні в місті Дельфах хоче уладити грецький поет Ангельос Сікеланос духовий осередок усіх народів. Його проект приняла вже грецька влада й дає на тамошній святій землі великі парцелі, щоби кожний нарід збудував собі там власний дім для своїх учених і артистів.

— **Лови на молі** зорганізує Британський Музей у Льондоні. Рік-річно молі роблять там шкоди на **5000** фунтів, бо зїдають усякі дорогоцінні одяги. Одного дня в серпні кількасот осіб перетрусить тисячі предметів і понищить яєчка молів, уживаючи найкращих засобів дезинфекції.

СПОРТ.

ВСЕСТОРОННІСТЬ СПОРТОВЦЯ.

„Спортовець повинен бути всесторонній". Рація! Правда, якої ніхто не хоче й не може заперечувати. Засада, якої повинен придержуватись кожний, хто називає себе спортовцем. Біда лише, коли хтось ту засаду зле розуміє і вводить її в життя всупереч її змістові. Тоді така всесторонність причиняється до фізичного та психічного заломання спортовця.

Всесторонність має запобігати, такби сказати, дегенеруванню, себто, щоби спортовець, коли він напр. футболіст, не виробляв собі лише ніг, але щоби і руки і грудна клітка і мязи черевні, словом: ціле його тіло було вироблене. Не можна ніколи розуміти всесторонности так, немовби спортовець мусів бути в кожній ділянці „специялістом". Кожна людина має якесь своє специяльне замилування. Тимбільше спортовець. Він вибирає якусь ділянку спортову і їй передовсім посвячується.

Якжеж погодити тоді всесторонність зі специялізацією, чиж тоді теорія не залишається лише теорією? Спробуймо представити це на життєвих прикладах.

Возьмім футболіста. Йому найбільше подобався копаний мяч і тому мячеві посвячує він найбільше часу. (Розуміється, часу призначеного для спорту). Але крім того він час до часу тренує біги, грає теніс, кошівку, відбиванку, плаває, боксується і т. д. Та це все має бути для футболіста лише підготовкою до змагань футболевих. При боксуванні вчиться він відваги й завзятости, при тенісі елєганції і прецизійности рухів, при відбиванці елястичности, при кошівці витревалости й темпа і т. д., словом: прикмет, які йому при футболі просто конечні. От тоді такий спортовець є й передовсім футболістом і всесторонність його на цім не терпить, спортовець іде доброю дорогою.

Та не можна всесторонности розуміти так, щоби спортовець напр. грав рано змагання футболеві, пополудні теніс, вечором пінг-понг, а після того ще боксувався. Таке розуміння всесторонности обніває поволі змагуна фізично і психічно, тоді спортова його ненилосердно викривлена. Спортовець підчас змагань мусить дати зі себе все, щоб його дружина виграла. Та колиж він одного дня мусить „репрезентувати" кілька секцій клюбу, то річ ясна, що котрась секція на тому терпить, бо змагун „резервується" до тих „дальших" змагань, або вже „вирезервувався" попередніми. Член клюбу може бути репрезентаційно чинний лише в таких секціях, які не сходяться в одному сезоні, як напр. копаний мяч і гаківка на леді, кошівка й лещетарство і т. д. В іншому випадку розвій клюбу і спорту взагалі йде шкідно і проти спортових засад, а така всесторонність зі спортом нічого спільного не має.

Тут слід повитати прекрасний почин львівських клюбів, які, видно, починають як слід розуміти всесторонність у спорті, уладжуючи футболістам змагання в інших ділянках. Специяліст-футболіст не прагне тоді до того, щоб мати висліди специялістів тих інших ділянок (що є зрештою неможливе), а лише до того, щоби своє тіло всесторонньо витренувати. Маймо надію, що за львівськими футболістами підуть і інші наші клюби, а тоді всесторонність спортовців сильно піднесеться.

Замічу ще, що в уладжуванні таких змагань треба бути осторожним, треба підходити до справи зі знанням. Бо не можна напр. ніколи уладжувати легкоатлетам змагань футболевих, якщо не хочемо погіршувати вислідів легко-атлетів, тенісістам змагань тяжко-атлетичних або в підношуванні тягарів і т. д. На це вже повинні зважати провідники клюбу.

Богдан Ліськевич.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Театри.

Великий Міський Театр.

Неділя, 10. VI. год. 3·30 поп. „Фрайлайн Доктор". Остання вистава по цінах найнижчих. Абон. 20.

Неділя, 10. VI. год. 7·30 веч. „Дівчата в однострох". Абон. 20.

Понеділок, 11. VI. год. 7·30 веч. „Дівчата в одостротах". Абон. 20.

Театр Ріжнородностей.

Неділя, 10. VI. год. 7·30 веч. „Любко то я". Абон. 22.

Понеділок, 11. VI. год. 7·30 веч. „Любко то я". Абон. 22.

Кіна.

АПОЛЬО: „Подружжя для опінії", „Самаранг" екзотична фільма.

АТЛЯНТИК: „Віряи в кайданах" („Малгін"), „Прогулька по Відні".

ВАНДА: „Біла одаліска", „Палата на колісцях".

КАСІНО: „Жовтий князь" (Рамон Новаро).

КОЛІСЕЙ: Нечинне.

КОПЕРНИК: „Чібі" (віденська комедія), „Бадь білих ліжечок" (із Містенґет), Барту в Польщі.

МАРУСЕНЬКА: „Знеславлена", ревія „З усього серця".

МІРАЖ: „Світла та тіни великого міста" (Чарлі Чеплін).

МУЗА: „Син миноводі".

ПАЛЯС: „Гріх кохання".

ПАСАЖ: „Клін і Артем" (М. Ґоркого) та російський хор.

ПАН: „Любощі балетниці" (Еліса Ляндi).

СВІТ: „Земля нічия", „Краса життя".

СОНЦЕ: „В тайній службі та ревія.

СТИЛЕВЕ: „Піоніри Тексасу" за повістю Джека Льондона і Ревія.

ХИМЕРА: „Я був шпіоном".

УТІХА: „Жінка-хамелеон", ревія „Жий поки час!"

Закордонне радіо.

Неділя, 10. червня 1934.

Відень (506,8) 11·30 Симф. концерт, 18·20 Російські нар. пісні (Левкова сопран, музика), **Братислава** (298,8) 20·25 „Ле Пті Ст. Антоан" оп. Бенеша. **Прага** (470,2) 18·00 Легка музика, **Атльона** (531) 20·30 Арфа та скрипка, 21·55 Спів, **Берлін** (356,7) 12·00 Концерт, військ. орхестри, 16·00 Концерт, 19·30 „Гунтрам" оп. Р. Штравса, **Кенігсвустергавзен** (1571) 18·30 Веселі нар. пісоньки, **Штутгарт** (522,6) 11·00, 16·00, 18·35 Спів, музика, **Бреслав** (315,8) 17·25 Фортепян, **Будапешт** (549,5) 12·30 Концерт оп. орхестри, 17·15 Циг. музика, 19·00 Фортепян, **Міляно** (368,6) 20·45 „Тоска" оп. Пучініа, **Рим** (420,8) 17·00 Вок. інстр. концерт, 20·45 „Сан Мартіно" оп. Сільвера.

Понеділок, 11. червня 1934.

Відень (506,8) 17·14 Музика, спів, 19·10 Нар. пісні, 20·05 „Альпейська симфонія" Р. Штравса, **Братислава** (298,8) 12·35 Концерт, **Прага** (470,2) 17·45 Скрипка, **Париж** (1649) 20·00 „Ле Бріґандс" оп. Офенбаха, **Берлін** (356,) 16·00 Концерт, 18·30 Хоральні пісні 16. і 17. віку, **Гайльсберг** (291) 15·30 Псалом ч. 112 Гендля (Майке, сопран), 19·00 Опера, **Кенігсвустергавзен** (1571) 18·00 Солісти, **Ляйпціг** (382,2) 19·00 „Кавалір Срібної Рожі" оп. Р. Штравса, **Букарешт** (365) 21·00 Пісні, **Будапешт** (549,5) 12·05, 17·30 Концерт, **Міляно** (368,6) 11·30 Легка музика, **Рим** (420,8) 17·00 Вок. інстр. концерт.

Львівське радіо.

Неділя, 10. червня 1934.

8·00—8·55 Ранішня авдиція, 10·00 Проповідь: „Через науку до Бога", 10·15 Рел. музика з гр. плит, 10·40 Музика з гр. плит, 11·10 Академія з нагоди 25. роковин тайного скавтінгу, 12·05 Метеорольоґ. комунікат, 12·10, 13·15 Муз. поранок, 13·05 Відч. „Музичні форми", 13·45 Серед лісів і озер, 14·00 Концерт сільської музики, спів, 15·00 Балачка „Літники на селі", 15·15 Ґр. плити, 15·25 Рільнича скринька, 15·35 Хор, 15·45 Балачка для сільських господинь, 16·00, 17·00, 18·00 фрагмент із міжнар. кінних перегонів, 16·30 Мотоциклем із Польщі до Африки, 17·20 Легка музика, 18·15 Театр. фрагмент, 18·30 Ґр. плити (Арт. Шнабель), 18·45 Літ. фейлетон „Власний портрет" (Конрада), 19·00 Всячина, 19·15 Актуальний фейлетон, 19·35 Музика з гр. плит, 19·45 На веселій львівській хвилі, 20·45 Вибрані думки, 20·42—24·00 Трансм. з Турину: „Тоска" оп. Пучінія. В перерві: Почт. техн. скринька, переписка; Спортові вістки.

Понеділок, 11. червня 1934.

6·30—7·25 Ранішня авдиція, 12·10 Популярна музика з гр. плит, 13·05 Концерт сальонової музики, 14·00 Збіжева біржа, театр. реперт., 14·05 Господарські вістки, 16·00 Концерт хору, 16·20 Фортепяновий рецітал, 17·00 Весела авдиція для дітей „Кайтусь, калк і компанія", 17·15 Легка музика, веселі монольоги, 18·00 Школи домашнього господарства, 18·15 Спів (Враґа, бас), 18·45 Відч. з природи й техніки, 18·55 Наука стенографії, 19·05 Всячина, 19·40, 19·45 Спортові вістки, 19·50 „15-роковини желіґівців", 20·00 Вибрані думки, 20·02 Умовини конкурсу на сценарій для „Театру уяви"; авд. „Вчора й сьогодні", 21·02 Поетичні хвилини, 21·12, 22·35 Вок. інстр. концерт у 70. роковини уродин Р. Штравса, 22·20 Літ. фейлетон „Особистий записник".

БІРЖА.

ГРОШІ.

Долар у Львові в приватних оборотах 5·27 зол.

Золото: Доляри 8·91—8·93, Франки фр. 34·70—35·20 Дукати 82·20—83·00, Корони 36·50—37·20, Рублі 45·50—46·50.

Срібло: Корони 0·28, Фльорени 0·70, Рублі 1·20

У Варшаві були такі курси: Льондон 26·76, Париж 34·96, Берлін 204·00, Ціріх 172·05, Амстердам 359·15, Прага 22·03, Міляно 45·85, Відень 98·00—1.00 Букарешт 37·50—39·00, Брюсель 123·75, Данціґ 172·70 Копенгаґен 119·70

ЗБІЖЕ.

Ціни парітас	Підволочиська парітас		Львів	
	від	до	від	до
Пшениця двірсь.	19·50	19·75	21·00	21·25
Пшениця збірна	18·25	18·50	19·75	20·00
Жито одноціле	14·75	15·00	16·50	16·75
Жито збірне	14·25	14·50	16·00	16·25

Інші курси незмінені.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 9 червня п. р. в наслідок знижкової тенденції не ставить твердих цін на масло. Кооперативам платив за:

1 л. молока	0·14 зол.
1 л. сметани	0·55 „
1 к. яєць	2·40—2·50 „

Тенденція на масло, молоко, сметану і яйця знижкова.

Маслосоюз повідомляє, що 10. VI. п. р. платив своїм доставцям **за 1 кг.** живої ваги птиці, льоко подвіря птахомясарні „М. С." у Львові (вул. Б. Ґловацького 23):

Курята за 1 кг.		1·10 зол.
Кури „	I кляса	0·80 „
„ „	II „	0·60 „

Тенденція знижкова. На когути, індики, індички, качки і гуси попиту нема.

ОПОВІСТКИ

Одинока Українська Торговельна Школа у львові, вул. Хшановської ч. 9/II пов. приймає **вписи**: 1). абсольвентів(ок **народніх шкіл на 3-річну науку**; 2) абсольвентів(ок) **гімназій на однорічну науку** на Курсі Абітурієнтів; 3) абсольвентів(ок) торговельних шкіл і курсів на окремий рік кооперативної теорії і практики. Оплати знижені. 1694

В Гімназії СС. Василіянок у Львові (при вул. Длуґоша ч. 17) вступні іспити до І-ої кл. відбудуться тільки дня 15. червня точно в годині 10. рано (письменні) і 16. червня в год. 9 рано (устні); до вищих клас в днях 15.—18. червня. **Управа.** 1704 1—3

Вступні іспити до греко-катол. Малої Семинарії відбудуться 15. і 16. червня в год. 8 рано. Зголошуватися до 14. червня включно в Дирекції, Сикстуська 39 а. 1700 1—1

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів. Ринок 10.